

Scris de PetruRomosan pe 27 septembrie 2021, 10:51

Cum sa furi atelierul unui pictor celebru?

In Romania postcomunista (sau neocomunista) se fura sau se „adjudeca”, se privatizeaza orice. De ce nu s-ar adjudeca si atelierul unui pictor intrat in istoria artei romanesti si nu numai ? Atelierul lui Ion Pacea, de exemplu. Totul e sa ai suficient tupeu, complici iresponsabili (presupusi „artisti contemporani”, sefi UAP), sa ai instrumente de presiune (nu de santaj !).

Fara doar si poate, marele public isi aminteste de un barbat foarte chipes care a interpretat rolul principal in filmul **„Bietul Ioanide”**, regizat de Dan Pita dupa romanele celebre ale lui G. Calinescu, „**Bietul Ioanide”** si **„Scrinul negru”**. „in Ioanide, pictorul Ion Pacea are prestanta, trage cerebral din pipa, e fotogenic si frazeaza cu distinctie” (Tudor Caranfil). Pictorul Ion Pacea, cunoscut de toti iubitorii picturii romanesti, a jucat rolul arhitectului Ioanide, care i-a venit manusa. Altfel, toti cei implicati sau doar pasionati de viata artistica a ultimei jumatati de veac XX, de pictura stiu foarte bine cine a fost Ion Pacea. I-a avut profesori pe N. Darascu, Camil Ressu, Jean Al. Steriadi. I-a cunoscut bine si a fost apropiat de Th. Pallady, Henri H. Catargi, Lucian Grigorescu, Alexandru Ciucurencu, Ion Gheorghiu, Vasile Gorduz. Niste giganti. Mai ales cand ii comparam cu piticii recenti care populeaza azi UAP – cu deosebire carieristii care o conduc. Despre Ion Pacea au scris, printre altii, Jacques Lassaigne, Georges Boudaille, Henri H. Catargi, Petru Comarnescu, Dan Haulica, Anca Arghir, Ion Frunzetti, Vasile Dragut, Pierre Cornette de Saint-Cyr si multi altii.

Ion Pacea (n. 1924, in Muntii Pindului, Grecia) a avut si doi copii, Nana si Dinu (Constantin Teodor). Nana a crescut cinci fete si a fost sotia lui Zamfir Dumitrescu, pictor, fost presedinte al UAP (Uniunea Artistilor Plastici), decedat si el nu demult. Zamfir Dumitrescu era fiul unui faimos colectionar de arta interbelica. Constantin Pacea e un pictor la fel de bine cunoscut in Franta (cu cota !), Spania, Germania, tarile nordice, ca si in Romania, unde a absolvit Institutul de Arte Plastice din Bucuresti si este membru UAP de peste 30 de ani.

Dupa moartea marelui artist Ion Pacea, in 1999, atelierul sau a fost preluat de fiul sau, Constantin Pacea, cu contract, si de ginerele artistului, Zamfir Dumitrescu. Constantin Pacea lucreaza in acest atelier inca din timpul vietii lui Ion Pacea si a Lucretiei Pacea (nascuta Hagi), mama sa, la randul ei artista, membra UAP. Din 1990, Dinu Pacea alterneaza munca in atelierul din Bucuresti cu cea din atelierele sale din Paris si din Spania. Serios si foarte tipicar, si-a achitat sistematic obligatiile fata de UAP si, mai mult, detine toate chitantele. Care sunt eliberate pe numele sau.

Dar la UAP securismul („Militia”) a ajuns pe culmi. De foarte multa vreme nu se mai atribuie

contracte pentru atelier decat pe un an. Deci, toti detinatorii de ateliere UAP au doar contracte precare. Oricand pot fi dati afara prin hotararea unei fantomatice „comisii” daca nu sunt destul de cuminti, pe linie sau daca vreun „tovaras” artist, un „acoperit” sau chiar unul la vedere e interesat de atelier. Pentru ca, eventual, sa-l transforme intr-un apartament de lux pe strada Ermil Pangratti, langa Televiziune.

Dupa decesul lui Zamfir Dumitrescu, din februarie 2021, UAP i-a cerut vadei acestuia, Nana Pacea Dumitrescu, evacuarea atelierului. Constantin Pacea, care lucreaza in acel atelier de peste 30 de ani, a fost considerat o cantitate neglijabila. Atelierul sau adaposteste mostenirea lui Ion Pacea – artistului i se pregateste o mare retrospectiva la Palatul Regal, Muzeul National de Arta al Romaniei –, si propria productie, pictura si desene, precum si intreaga memorie artistica si documentara a familiei Pacea. Dinu Pacea (n. 1957, la Bucuresti) e un artist temeinic, dincolo de indiscutabilul sau talent, lucreaza zilnic in atelier. Deci si opera sa e foarte intinsa. Trebuie spus si ca Florica Pacea, sotia lui Dinu, e absolventa a Institutului de Arte Plastice si membra UAP. Avem deci o foarte intinsa familie de artisti, pe model renascentist.

Lumea artistilor e mica si foarte bine informata (totul si ceva in plus), iar informatia circula. Magaria care i se coace azi lui Dinu Pacea e cunoscuta de toata lumea si sunt foarte discutati „beneficiarul” si „sforile”. Cei doi „mahari” pusi in piata publica de colegii lor sunt actualul presedinte al UAP (pare-se ca a depasit, cu ajutorul Covidului, doua mandate), Petru Lucaci, si Dan Calin Corneliu, actualul director al Muzeului de Arta Contemporana, „beneficiarul”, despre care toata lumea sopteste, sperziata, ca e foarte „important”, are „responsabilitati”. Ce fel de „responsabilitati” are Dan Calin Corneliu vom incerca sa aflam punand niste intrebari la „autoritati” si „conduceri”. Vom investiga si vom reveni. in plus, vom reveni si in legatura cu alegerile UAP, care se anunta pentru octombrie. Petru Lucaci, pe modelul cunoscut al lui Ion Iliescu, pare ca vrea sa obtina un al treilea (sau al patrulea ?) mandat nestatutar.

Uniunea Artistilor Plastici (UAP), Uniunea Scriitorilor (USR), Uniunea Compozitorilor si Muzicologilor (UCMR) si Uniunea Arhitectilor (UAR) sunt mosteniri din vechiul regim. Concepute candva la Moscova, pe model sovietic, se intelege. Cu exceptia scandalurilor interminabile de la Uniunea Scriitorilor, greu de inteles, prost explicate, de viata artistilor, muzicienilor, arhitectilor si scriitorilor nu se mai intereseaza prea multa lume. S-a vorbit si se vorbeste pana la ameteala despre nefericitele partide politice si despre politicieni. Ziaristii si problemele lor au luat locul scriitorilor, pictorilor, artistilor „clasici”. Uniunea Artistilor Plastici este astazi mult mai putin mediatizata, incomparabil, decat casa de licitatii Artmark, o companie privata. Dar UAP-ul are totusi mii de artisti in toata tara. Iar Uniunea Compozitorilor si Muzicologilor e azi complet depasita de celebritatea unor cantautori sau formatii de muzica foarte usoara, ca sa nu mai vorbim de manelisti, niste superstaruri.

Totusi, in anonim, artistii, scriitorii, muzicienii, arhitectii continua sa lucreze in Romania. in ce conditii ? Foarte vitrege – daca ziaristii nu ar fi atat de narcisici si de aserviti „politicului”, ar trebui sa ne aduca vesti si de la acestia.

ADRESA: <http://crct.ro/nytS>